

og bidraget med i de 40 forslag, der ligger i den jysk-fynske redegørelse, og i de 26 forslag, der allerede er under behandling og fortsat udbygning? Hvilke initiativer?

(Kort bemærkning).

Harald Kjøller (V):

Til hr. Klaus Hækkerup skal jeg sige, at jeg jo ikke er ekspert i, hvad en borgerlig regering foretog sig, da jeg ikke var her, men jeg er da i hvert fald vidende om, at man flyttede det maritim på Holmen til henholdsvis Korsør og Hjørring. Det var dog ét tiltag. Der er langt imellem.

I øvrigt synes jeg ikke, at hr. Klaus Hækkerup med rimelighed kan bruge noget, der ikke er foregået tidligere, som argumentation for, at der heller ikke skal foregå noget fremover. Det er en ufrugtbar drøftelse.

Med hensyn til Venstres stilling til det med aktieselskaber, der er offentlige, er vi meget åbne for drøftelse. Den skal så ikke foregå her i dag, men vi er til dialog.

Formanden:

Hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Gennem de sidste 3 år er det for alvor lykkedes at få sat regionalpolitikken på Folketingets dagsorden.

Det startede med en forespørgsel – så vidt jeg husker i 1999 – hvor det blev besluttet, at regeringen fremover hvert år skulle fremkomme med en årlig redegørelse for regionalpolitikken. Det blev vedtaget i 2000, at der skulle udarbejdes en analyse af, hvordan man bedst kunne foretage regionale konsekvensvurderinger af de initiativer, som staten i en lang række sammenhænge i øvrigt tog. Endelig er det så i år, vi skal forsøge at fastlægge den fremtidige procedure for anvendelsen af de regionale konsekvensvurderinger.

Det er i øvrigt bemærkelsesværdigt, at gennem disse 3 år er det Folketinget, der har været i front, og regeringen har så fulgt op efterhånden med større og større begejstring, fordi regeringen nu også har fået øjnene op for, at det regionalpolitiske er et centralt politisk tema.

Forleden havde vi en drøftelse af udviklingen i placeringen af de statslige arbejdspladser, hvor der blev vedtaget – ja, jeg bruger ofte udtrykket vedtaget en dagsorden, men det er jo, fordi jeg har været her i så mange år – der blev i hvert fald foranstaltet en vedtagelse her i Folketinget

med udsigt til, at der skal tages større hensyn til de svagere områder, når man placerer statslige arbejdspladser. Det var en vigtig vedtagelse, en vedtagelse, der, tror jeg, sendte et kraftigt signal om, hvor alvorligt vi fra Folketingets side tager den her problemstilling.

Det med de statslige arbejdspladser er ikke i sig selv det afgørende, men jeg tror, signalet er meget, meget vigtigt. Det med de statslige arbejdspladser er en brik i det store spil, en vigtig brik i det store spil, men altså *kun* en brik i det store spil.

Vi har nu fået en rapport om regional konsekvensvurdering udarbejdet af Indenrigsministeriet med hjælp fra andre ministerier, og jeg har kun ros at komme med i den anledning. Jeg synes, det er en god analyse.

Man beskæftiger sig med nogle problemstillinger, som vi er nødt til at forholde os til, bl.a. problemstillingen: Hvad er egentlig en region? Der kan jeg godt sige, at efter vores opfattelse i Det Konservative Folkeparti har afgrænsningen af regioner ikke noget med hverken kommune-grænser eller amtsgrænser at gøre.

Det, jeg er mest fascineret af, er den afgrænsningsmodel, man kan se i analysen på side 51, hvor man tager nogle arbejdsmarkedsoplande. Jeg kan se, at for det amt, jeg kender bedst, Ringkjøbing Amt, ser det for mig ud til, at det er en særdeles fornuftig måde at opdele området på, for selv i et amt som Ringkjøbing Amt kan vilkårene være vidt forskellige, og denne forskellighed bliver der taget hensyn til, når det er arbejdskraftoplandene, man tager som udgangspunkt. Så det er højt prioriteret af os i Det Konservative Folkeparti.

Den næste problemstilling er udvælgelse. Hvad er det så for nogle initiativer, hvad er det for nogle lovforslag, der skal underkastes en regional konsekvensvurdering?

Der er jeg enig i, som det har været sagt både af ministeren og vist også af andre ordførere, at det værste, der kunne ske, var, at man begyndte at konsekvensvurdere alle forslagene. Kunsten må være, at vi får sikkerhed for, at de relevante initiativer bliver konsekvensvurderet. Der kunne jeg godt ønske mig lidt stærkere signaler fra regeringen om, hvordan man nu egentlig vil sikre det.

Jeg kan forstå, at tankegangen er, at det er de enkelte fagministerier, som selv skal afgøre, om der skal konsekvensvurderes eller ej. Jeg er ikke helt sikker på, at det er fuldt ud betryggende. Man kan falde i fristelse, man kan have travlt, og